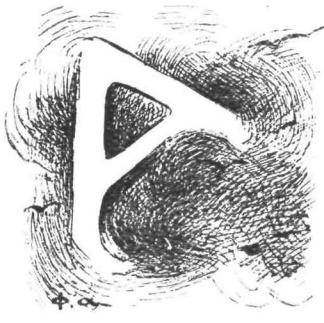

Μία δύσις.—Τὸ φῶς τῆς γῆς.—'Αχιλλεον.—
Ροδόφος καὶ Χάιρε.—Ἡ ἐρημῆτις τοῦ ἀλαιώ-
ρος.—Αἱ Ἰνέαι τῶν Πατρῶν.—Οἱ γαδὲ τῆς
Εὐαγγελιστρίας.—Πανελλήνιος ἔρωσις.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΚΟΥΜΠΙΣΜΕΝΟΣ ἐπά-
ρω εἰς τὴν κω-
παστὴν τοῦ ἀτ-
μοπλοίον, τὸ ὄ-
ποιον διηνθύνετο
εἰς Κεφαλληνίαν,
κρατῶν ἀγαπημέ-
νην χεῖρα, ἔβλεπα
ἐν τῷ βανυμασ-
τέωρ θεαμάτων,
μιαν ὑπέροχον δύσιν ήλιον. Οἱ δίσκος καταπόρ-
γροος, ὁ λοστόργυγνος, ἐπιπτερωχελῶς ἐπὶ τῷ
ὑδάτων καὶ ἐβυθίζετο σιγαρά, ωὰρ νὰ τὸν εἴλ-
κνειν ἡ ἐγκατατειμένη εἰς τὸ σκότος θάλασσα.
Καὶ ἔβλεπα τὸ παράπονότης τὸ ὑγρὸν νὰ δύκον-
ται, ἐνῷ ὁ κυριαρχὸς τῆς ημέρας ἀπαθῆς
ἐκρύπτετο ἀλονέρ. Καὶ ἀπενέρετο ἡ πάμιγνωτος
ἀλονγρής καὶ ἐδιπλοῦτο σιγηλὸν τὸ κῦμα περὶ
τὴν τροπιδα, ἐνῷ ὑπέρ τὴν ἀραικήν θάλασσαν
τὰ χρώματα τοῦ ινχόφωτος συνεπλέκοντο εἰς
διάδημα. Καὶ ἔμεινα εἶτε ἐν ἐκστάσει παρακο-
λούθων τὴν βαθμαίαν καὶ μελαγχολικὴν ἔξα-
γρισιν καὶ παρῆλθε πολλὴ ὥρα, ἔως ὅτου ἐν
ἄλλῳ φῶς, μικρόν, ἀγωνίζεται νὰ τυκήσῃ τὴν
σκιάν, φῶς φαροῦ ἐφοιπτε τὰς πρώτας ἀμφιβό-
λους λάμψεις τον ἐπάνω ἀπὸ ἕτα βιάχορ.

Ο ὁδηγὸς προπο-
ρεύματος ἀρὰ τὰς
καταφύτους παρό-
δους τοῦ Ἀχιλλείου
Παραδείσου μᾶς ὀ-
δήγησε πρὸ τοῦ θηή-
σκοντος Ἀχιλλέως.
Καὶ ἐνῷ ἡ γῆσις γύ-
ρῳ ἤρθει καὶ ἡ Κερ-
κυρραϊκὴ βλάστησις
ἐπιλασίωτε τὰς ηρε-
πωμένας οἰκοδομὰς
μοῦ ἐφάνη ὅτι εἰς τὸ
ἄλγος τῷ ὄφθαλ-
μῶρ καὶ εἰς τὴν σχε-
δὸν ἀδιόρατον σύσ-
πασιν τῷ μαρμα-
ρίνωρ χειλέωρ διέ-
κριτα τὴν θλῖψιν ἐ-
ρῶς θαράτον, μᾶς

Ναός Εὐαγγελιστρίας ἐν Τήνῳ.

ψυχῆς ἥτις καὶ τώρα περιπτάται εἰς τὸ ποιη-
τικὸν ἐρδιαίτημα, τὸ ὄποιον κοσμοῦ τοῦ Ρο-
δόφρου καὶ τοῦ Χάιρε τὰ ὁμοιώματα. Αἱ τοι-
χογραφίαι καὶ τὰ ἀγάλματα τῶν Μουσῶν δὲν
εἰκόνουν τὸ ἐρδιαφέρον, δοσοὶ η ὥραια ἀπο-
κόρευσις τοῦ Ἀχιλλέως σύροντος δύσιθε τοῦ
ἄρματος τὸ πτῶμα τοῦ Ἐκτορος. Καὶ ὅταν
εἰσῆλθα εἰς τὸ ἐρημικὸν ἐκκηστίδιον, εἰς τὸ ὄποιον
ἡ ἐρημῆτις τοῦ Κερκυραϊκοῦ ἐλαιῶτος ἐνεπι-
στενέτο τοὺς πόρους τῆς, ἡθέλησα νὰ γονυπε-
τήσω καὶ ἐσχατος ἐγὼ λάτρις τῆς ποιητικῆς
ψυχῆς της νὰ δεηθῶ δι' αὐτῆρ, η ὁποία ὠκοδο-
μησεν ἐν ὀρειρο τόσῳ κατηγρικόν, τόσῳ χα-
ριτωμέρον.

Αἱ Ἰνέαι εἰναι τὸ Φάληρον τῶν Πατρῶν. Ἡ
Βαράσσοβα ἡ κωροειδής καὶ αἰωνίως κναρῆ δεῖξι,
δέρδρα πυκνὰ δύσιθε καὶ ἐμπρὸς ἡ θάλασσα.

Ἐκεῖ μὲν ἔφερε μία εὐγενής πρόσωπον διακε-
κριμένον τῷ Πατρῷ ἐπιστήμονος, καὶ ὅταν
εἴδα τὸ ωραῖον ἐκεῖτο μέρος ἐρημορ καὶ ἐσυλλο-
γισθητὸν τὸ ἀτεβοκατέβασμα τῆς πλατείας τοῦ
Γεωργίου. ἐσκέφθητο πόσοι πάσχοντο μνωπιαρ ψυ-
χῆς καὶ δὲν σπενδοντο ὅπου νὰ φύτευεν ἐνρέλας
τὰς ἀγκάλας τῆς εἰς τὸν θαυμασμόν. τὸν ἴμε-
ρον, τὴν χαράρ. ἐσκέφθητο πόσοι ἀδικοὶ εἴνε
πολλάκις οἱ ἀτροποιοί πρὸς ἑαυτούς καὶ πόσοι
παραγγωρίζοντο τὰς εντυχεῖς στιγμάς, τὰς
ὅποιας παρέχει η Δημιουργία.

Θὰ στιβαχθοῦντο καὶ πάλιν οἱ προσκυνηταὶ
κατὰ χιλιάδας καὶ θὰ πληρωθῇ ἀραιόρωρ,
τὸ σῶμα καὶ τὴν
ψυχὴν, ἡ ἀνηφο-
ρικὴ λεωφόρος τῆς
Εὐαγγελιστρίας.

Ο περίλαμπρος τα-
ράσσαφάρος ἀληθῆς τοῦ
Χριστιανισμοῦ ἐν τε
τῇ ἐλενθέρᾳ καὶ δού-
λῃ Ελλάδι. θ' ἀκτι-
ροβολήσῃ καὶ πάλιν
καὶ η πίστις θὰ θαν-
ματονρήσῃ εἰς τὰς
ψυχὰς τῷ εὐλαβῶν
προσκυνητῷ. Τίς
οἶδε ποῖοι παλμοὶ
θὰ δορηθοῦν μέσα
εἰς τὸ ιερὸν ἐκεῖτο
τέμενος, παλμοὶ Πα-
ρελληνίου ἐρώσεως..

ΔΑΦΝΙΣ